

Arutelu põhikooli lõpueksamite lävendi kaotamise üle

Küsitluse vastused

- ✓ Praegu kehtivad numbriliselt hinnatavad eksamid on oma aja ära elanud. Olen eksamite poolt, aga hindamis põhimõtteid tuleb muuda (tagasiside 100 %)
- ✓ Eksamid võiksid olla, kuid kõik õpilased lõpetavad kooli sõltumata eksamite tulemusest
- ✓ Õppimismotivatsioon väheneb. Eneseväljendusoskuse , analüüsi oskuse , eesti keelse suhtluse kvaliteedi langus jt.
- ✓ Õpetab lapsi pingeseisundis käituma ja ennast kokku võtma.
- ✓ Kohustuslik põhiharidus peaks saama loogilise tagasiside.
- ✓ Eksamid, nendeks valmistumine, nende sooritamine nõuab pingutust, paneb pisut või rohkem ebameeldivasse olukorda ja kõike seda tuleb ka eluks ettevalmistumise käigus õppida.
- ✓ Välis hindamine on vajalik, eksameid tuleks teha nii, et neid saaks kasutada ka gümnaasiumisse astumiseks. Tuleks muuta inglise keele eksam kohustuslikuks ja 4. eksamiks valikeksam. Gümnaasiumid/kutsekoolid saaksid anda sisendi, milline eksam nende kooli astumiseks vajalik on. 400 punkti võimaldab valikut teha.
- ✓ Aegade algusest on olnud niiõelda küpsusksamid. Kui nüüd need ära kaotada, siis ongi kool koht kus õpilane saab veeta oma päevi, antakse sooja sööki. Ja kui vanus täis tiksib siis antakse veedetud aja kohta paber- olete läbinud põhikooli! :)
- ✓ Lävendi kaotamine alandab hariduse eesmärki. Tänapäeval õpilased ei pinguta eriti üldse, tahavad kõik ja kohe. Kui tekib võimalus põhikooli nõ automaatselt lõpetada, siis ei ole koolis enam vaja üldse pingutada. Mis juhtub, kui õpilased astuvad niimoodi edasi keskkooli või gümnaasiumisse ? Minu arvates see ka alandab tublide õpilaste tööd. Kool on ettevalmistus elule, eksamid ja hindad näitavad, mis õnnestub rohkem, mis vähem, kes rohkem pingutab, saab paremini hakkama ka stressi olukorras. Tean enda õpetajakogemusest, et normaalsed tublid õpilased pooldavad eksameid, et end kontrollida ja saada kõrged punktid. Omal ajal ma ka sooritasin eksamid, mille põhjal astusin ülikooli. Ei olnud midagi eriti raske. Raske on ainult neil, kes ei õpi hästi. Kui õpilane korralikult töötab, siis ta sooritab eksamid probleemideta.
- ✓ Praeguses olukorras on lõpueksamite toimumise ajaks enamik õpilastest juba saanud teada, kas on gümnaasiumisse pääsenud. Samuti on üldjuhul gümnaasiumitel oma sisseastumiskatsed, mis vastavale ainesuunale rõhuvad. Sellises olukorras ei ole paljudel juba praegu eksamiteks pingutamiseks motivatsiooni.
- ✓ Õpilane peab oskama põhikooli lõpus end kokku võtta ja oma töö ära teha.
- ✓ Paraku oleme olukorras, kus üle poolte õpilastest sooviks läbi ajada nii lihtsalt kui võimalik. Kui on teada, et põhikooli lõpetamiseks eksamil kindlaid punkte saada ei pea, siis lüüakse juba eos käega. Sel juhul kasvatame lumehelbekeste põlvkonda, kes on harjunud, et kõik tuleb lihtsalt kätte ja ise ei pea midagi pingutama, aga nii see ju ei ole. Kool on ettevalmistus edasiseks tööeluks. Kas mõni tööandja hoiaks palgal töötajat, kes ei näita välja, et ta oskab oma tööd kvaliteetselt teha.
- ✓ Eksam mobiliseerib õppima ja kordama. Ühtlasi annab eluks kogemuse end kokku võtma vajalikul hetkel.
- ✓ Lävend mobiliseerib õppima ja kordama ning end kokku võtma vajalikul hetkel.

- ✓ Iga kooliaste lõpeb mingi arvestusliku koondtööga: tasemetöö või eksamiga. Olen nõus, et põhikooli lõpetavad kõik, kanname tunnistusele punktid/protsendid (kooli järeleksamil ei olnud ju muud mõtet, kui lisatöö õpetajale - ega õpilane ju tööle ei hakanud?), aga nõue võiks olla, et vähemalt 10% on vastatud ja siis saab ausalt oma tunnistuse kätte. Riigieksami lävend on ju 1 punkt 100-st ehk 1%...? Mis on ju samuti absurdne... Pigem on siin gümnaasiumide roll - nemad sätestavad, mis lävendiga keskkooli vastu võetakse (vähemalt 50%..? või rohkem?). Kui õpilane teab, et PK lõpueksam avab talle gümnaasiumi uksed, siis ta ka pingutab, ülejäänud lihtsalt saavad põhihariduse... Hetkel meedia rikub kõik ära, ka PK õpilane teab, et ta peab lihtsalt kohale tulema...
- ✓ Lävend hoiab mõnd õpilast mingilgi määral pingutamas tulenevalt soovist/vajadusest põhikool lõpetada. Ilma selle „präänikuta“ leidub kindlasti neid, kes enam üldse ei huvitu. Mis saab hariduse üldisest tasemest Eestis? Loodetavasti pakub riiklik õppekava muuhulgas eluks vajalikke teadmisi. Mis garanteerib, et igaüks need omandab? Siin võiks näiteks tuua teadmised vaksineerimise olemusest ja tähtsusest, mille mõistmist meil täna hädasti vaja on. Tuge leiavad Viivi Luige sõnad: „On saanud aeg, mil rumalust ei peeta häbiasjaks!“
- ✓ Mulle tundub, et alustame neid uuendusi konkreetsete tegudega kõigepealt põhikooli lõpetamisest, jättes tähelepanuta tee, kuidas sinna jõutakse. Mil viisil õpilase motivatsiooni 9 aasta jooksul hoitakse ja efektiivset õppimist toetatakse? Õpetajate vastavale ettevalmistusele ja täiendõppele tuleks tähelepanu pöörata ennekõike.
- ✓ ...Praegustel õpilastel puudub praktiliselt motivatsioon õppida. Pandeemia ja kaugõpe on seda ainult süvendanud. Praktiseeriva õpetajana pean ütleva, et kõikvõimalikud nn "leevendused" on viinud selleni, et meil on juba muljetavaldav hulk noorema põlvkonna noori, kellel puuduvad oskused materjaliga iseseisvalt töötada – otsida ja leida küsimuste vastuseid, seejärel rakendada teadmisi ja oskusi igas elusituatsioonis. Eriti tahan rõhutada, et süüdlasi ei tohiks koolist otsida! Kaasaegne haridussüsteem on õpetajad üle koormanud kohustuste ja nõuetega, jättes nad sellega ilma nende otsestest kohustustest – külvata arukust, headust, igavikulist, arendada isiksust! Võimalusi ja ettepanekuid, kuidas ja mida näiteks eksamisüsteemis muuta, on palju. Aga kas meid, õpetajad, kuulatakse või konsulteeritakse kogunud õpetajatega – ja neil on midagi öelda ja pakkuda? Viimastel aastatel on koolidele saadetud vaid ettekirjutusi, mis kuuluvad ilma aruteluta täitmisele. Tänapäeva õpetaja töö on alahinnatud ja vähe austatud - see on kõige ebameeldivam. Sellest võib pikalt rääkida. On tähtis, et meid, õpetajaid, kuulataks.